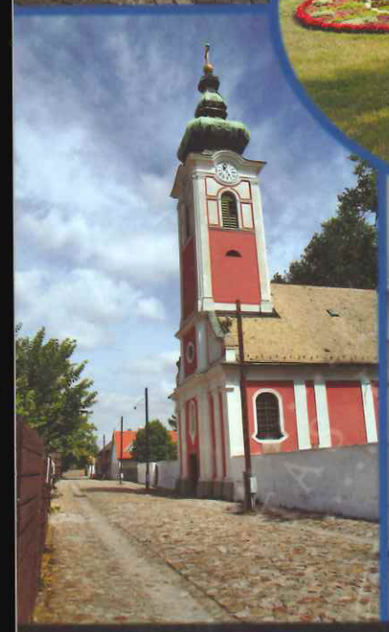
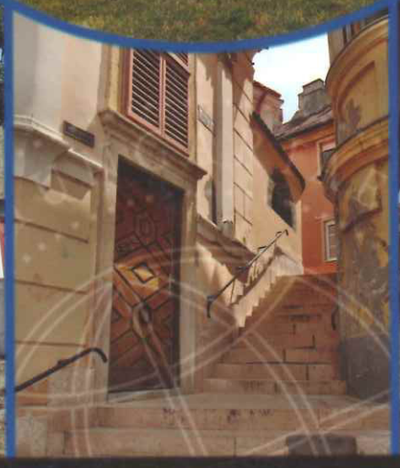
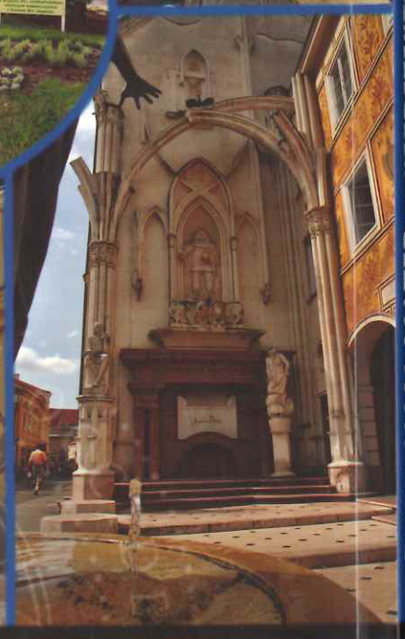
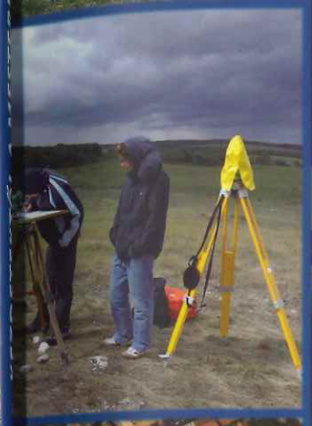
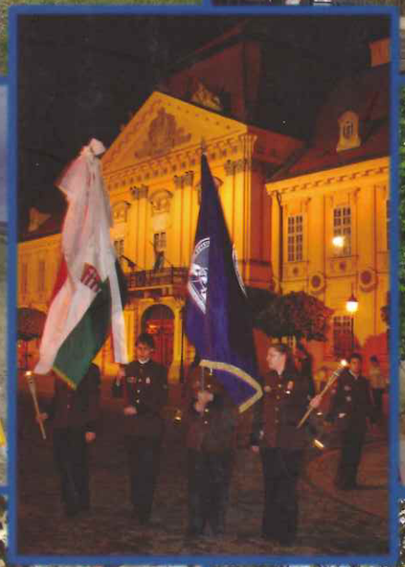


KÉSZÜLT A nka TÁMOGATÁSÁVAL

378
P72






PIROS ALMA MATER

KEZDETEKTŐL A MESTERKÉPZÉSIG A GEO-BAN

1962 - 2009

378
P72

28641

2010 MÁJ 03.

Piros ALMA MATER

a kezdetektől a mesterképzésig a GEO-ban

1962 - 2009



Nyugat-magyarországi Egyetem
Geoinformatikai Kar
Székesfehérvár

Nyugat-magyarországi Egyetem
Geoinformatikai Kar
Lsz: 28641
Székesfehérvár-Könyvtár

Kedves Olvasó!

Lehet, hogy a megszólítás nem teljesen helyes, mert ebben a könyvben több látnivalót, mint olvasnivalót találhat. Nem hagyományos, leltárszerű beszámolót kívántunk készíteni, hanem egy rövid képes áttekintést állítottunk össze Karunk életéről, történetéről.

Az időszak, amelyet átfogunk, az 1962-es esztendővel indul (ez jelenti a „kezdeteket"), amikor is megindulhatott a felsőfokú földmérőképzés Székesfehérváron. A „lapzárta" 2009, amely azért nevezetes számunkra, mert ez év szeptemberében indulhat az első mesterszintű (MSc) képzésünk a Geoinformatikai Karon, és ezzel 47 év után váltunk igazán „nagykorúvá", azaz a teljes egyetemi képzést biztosítani tudjuk hallgatóink számára.

Ennek a közel fél évszázadnak az eseményeit foglaljuk össze ebben a könyvben, elsősorban képek segítségével. A szöveg természetesen segít az eligazodásban, de nem törekedtünk a teljességre. Aki Karunk történetével részletesebben szeretne megismerkedni, annak ajánljuk az irodalomjegyzékben felsorolt, a különböző évfordulók kapcsán készült könyveket, konferencia-kiadványokat, amelyek azonban nem tartalmazhattak ennyi fényképet, mint ez a könyv. Honlapunkon számos további információ megtalálható (www.geo.info.hu).

Az elmúlt évtizedekben készült képeket sajnáltuk a fiókok mélyén porosodni hagyni, ezért most közzétesszük őket és reméljük, ezzel is hozzájárulunk Karunk történetének jobb, szemléletesebb megismeréséhez, sokak számára pedig az emlékek felelevenítéséhez.

Lapozgassák legalább olyan szeretettel és izgalommal e könyv lapjait, mint ahogy mi válogattuk ki a sok száz kép közül a „nyerteseket"!

A könyv összeállítói:

Ágfalvi Mihály, Busics György, Engler Péter, Szabó Gyula és Mélykúti Gábor,
akik külön köszönetet mondanak
Budaváriné Szalai Andreának, Dobos Dánielnek és Veres Richárdnak a segítségért.

Székesfehérvár, 2009. június

ALBA REGIA – Székesfehérvár, a befogadó város

Nehéz feladat röviden írni egy nagy múlttal rendelkező városról, mégis meg kell tenni, hiszen ez a történelmi város adott és ad otthont a GEO-nak immár fél évszázada.

1972 emlékév, emlékünnep volt a város történetében, lakói és vendégei az alapítás ezeréves évfordulóját ünnepelték. A millennium alkalmából az emlékezők úgy látták, hogy az ezeréves múlt sok mindenre taníthat bennünket; a haza szeretetére, értékeink megbecsülésére, a jövőért való tenni akarásra, a szép, a jó és az igaz választására, küzdelemre, a haladás erőinek tiszteletére és arra, hogy az ember és a haladás ellen tenni nem szabad, az ilyen cselekedetek a történelem mérlegén könnyűnek találtatnak és megsemmisülnek. Mindezek akkor is igazak és hatnak, ha az ezeréves múlt sok bajjal és vésszel volt terhes.

A város első kőből épült létesítményei Géza nagyfejedelem korából, 972-997-ből valók. A nagyfejedelmi szálláshelyen Géza bizánci stílusú, négykaréjos templomot építtetett, amelynek alaprajzát a püspöki székesegyház előtti téren fehér kockakövek jelzik.

Géza fia Vajk, I. István király alatt a város Esztergom mellett elsőrangú központi szerepet kapott, a Dunamenti szárazföldi utak csomópontjában ellenőrzési feladatokat látott el.



A városalapító Géza fejedelem fiának Szent István királynak szobra

A magyarok első királya itt építtette meg azt a bazilikát, amely nemcsak neki, hanem később még tizennégy királynak temetési helyéül szolgált. Itt őrizték, több évszázadon keresztül a magyar királyságot jelképező koronázási jelképeket, a trónszéket, a kincstárat és az ország levéltárát. Itt őrizték az egykori magyar hosszmérték-egység, a királyi öl etalonját is (1 királyi öl=3,26 méter).
1543-ig, a török bejöveteléig itt kellett megkoronázni mindenkori királyainkat. Évente itt tartották az országgyűléseket, itt fogadták el 1222-ben az Aranybullát, a feudális Magyarország első alkotmányát.

Számtalan pusztító hatás ellenére a törökkor vége, 1688 után a város szépen fejlődött, templomok, paloták, polgárházak épültek. A középkor ragyogó építményei a török háborúk és az azt követő újjáépítések során megsemmisültek, méterekkel a föld alá kerültek, helyükön a 18-19. században egy barokk építészetében meghatározóan egyházi jellegű város épült fel.

A közbenső időszakban, évszázadban nem, a második világháborúban azonban igen nagy rombolások történtek, Fehérvár háborús áldozattá vált.
A város fejlődését az jellemzi legjobban, hogy a város lakosainak száma a háború alattinak közel ötszörösére gyarapodott. Új iparágak jelentek meg, új lakások, lakónegyedek épültek. Bővült az iskolahálózat. Ma már a szépen felújított belvárost panelgyűrű veszi körül, benépesültek a városszéli, korábban ritkán lakott területek (Öreghegy, Maroshegy, Feketehegy). A város maradandó értékeinek helyreállítása folyamatos. A város értékmentő, értékőrző munkáját, a rácvárosi skanzen kialakítását Európa Nostra díjjal ismerték el.

A rendszerváltást is dinamikus fejlődés jellemezte, multinacionális cégek megjelenése is segítette a gyors gazdasági fejlődést.
Az ősi város egyetemi központtá szeretne válni, amely törekvést a mindenkori városvezetés prioritásként kezel, fontosnak tartott és tart jelenleg is.



Fő utca

A kezdetektől az ezredfordulóig

A mai nevén Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kar - Fehérváron meghonosodott népszerű nevén a GEO - gyökerei visszanyúlnak egészen 1959-ig. 1959 szeptemberében érettségire épülő földmérő technikusképzés indult az ÁFTH szakmai irányításával a székesfehérvári Jáky József Technikumban. A kezdő földmérő osztályokba érettségizett tanulókat vettek fel. 1961 és 1962-ben végzettek középfokú földmérési technikus oklevelet kaptak.

1962 nevezetes dátuma volt a magyar felsőoktatásnak. Átalakították a felsőfokú képzés szerkezetét és az egyetemek mellett megjelentek a felsőfokú technikumok. Ezek az intézmények a felsőfokú képzés egyik, több egyetemen kísérleti jelleggel a felsőoktatás első fokozataként működtek. A Jáky József Technikumban folyó, a kor viszonyai között már akkor magas színvonalúnak mondható képzés eredményeként, erre alapozva, az elsők között alapítják a 12/1962. (V.5.) Kormány rendelettel a székesfehérvári Felsőfokú Földmérési Technikumot. A rendelet pontosan meghatározta a képzés feltételrendszerét, az ezt kiszolgáló tanszéki struktúrát, az oktató nevelőmunka mikéntjét valamint az üzemi és tantárgyi gyakorlatok szervezésének módozatait. Az intézmény ettől kezdve önálló oktatási helyként megkezdi azt a munkáját, amellyel megalapozta a későbbi átalakulásokat. Történetünk így összefonódik a magyar földmérés és szép lassan egyetemünk történetével is.
1965-ig a felsőfokú képzésnek és az elhelyezésnek az Útépítési Technikum adott tantermeket és kollégiumi helyeket, ekkora készült el a képzés ma is használt, többször bővített épülettömbje.

Az oktatási idő nappali tagozaton 2,5 év, a levelező tagozaton 3 év volt. A képzés alapját képező tanterv 19 tantárgyat, félévenként 4-6 kollokviumot, a 2. és 6. félévben 3-3 szigorlatot tartalmazott.

A földmérő és földrendező üzemmérnökök képzése és továbbképzése

Nem kellett tíz évet várni, és a magyar felsőoktatás újra reformokat él meg. Megszűnnek a felsőfokú technikumok. A nagyobb intézmények önállósulnak, főiskolákként működnek tovább. A kisebbek vagy végleg megszűnnek, vagy egyetemek karaiként dolgoznak tovább. Intézetünk az utóbbiak sorsát éli meg. A Minisztertanács 1032/1972.(VII. 31.) számú határozatával megszünteti a Felsőfokú Földmérési Technikumot és a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen Földmérési és Földrendezői Főiskolai Kart létesít, amely elismerése az addig folyó példamutató oktatási-szakmai eredményeinknek. A határozat rendelkezett az átszervezésről, a képzés helyéről és a Főiskolai Kar feladatairól. A feladat meghatározás a földmérő szakra, a földrendező szakra, majd az üzemmérnök szakosító továbbképzésre külön-külön intézkedett.
A EFE-hez való csatolást részben az is indokolta, hogy a Selmecről Sopronba menekült intézményben indult meg először az önálló okleveles földmérő mérnök képzés. A nagy múltú anyaintézményhez tartozás hasznosnak és jónak bizonyult, ma is működik. Sikerült átvenni az oktatási-nevelési tapasztalatokat, ma is bizton számíthatunk fejlesztési elképzeléseink megfogalmazásánál és megvalósításánál az ősi Alma Mater és a testvérkarok aktív közreműködésére.
1972 őszén kezdődött el a földmérő, majd 1975-től a földrendező képzés. Kezdettől fogva alapvető követelményként fogalmazódott meg a biztos, korszerű szakmai ismeretek, készségek és jártasságok kialakítása a hallgatókban. Tanterveink, tantárgyi

programjaink időben szorosan követték és követik ma is a tudományterület változásait, a gyors technikai-technológiai fejlődést. Ugyanakkor figyelembe veszik a földügyi szakágazat képzéssel szemben támasztott igényét és a felsőoktatás fejlesztésének feladatát is. Ennek megfelelően a tantervek, a tantárgyi programok ötévenként nagyobb mértékben, de a közbeeső években is változtak, alakultak a szakmai társadalmi elvárásoknak megfelelően.

Érdemes kiemelni ebből a korszakból a jól szervezett és eredményes *kiegészítő képzést*, amelynek keretében a Felsőfokú Földmérési Technikumban szaktechnikusi végzettséget szerzők egy év alatt, levelező formában üzemmérnöki oklevelet szerezhettek (877 szaktechnikus közül 700 élt ezzel a lehetősséggel).

A földrendező szakot nem csak az alapító rendelet kényszere miatt, hanem való társadalmi igények hatására szerveztük meg egy tanulócsoport nagyságrendben, változatlan beiskolázási létszám mellett. Úgy fogalmaztunk akkor, hogy a földrendező üzemmérnököket elsősorban agrogeodéziai feladatok végzésére képezzük ki.

A tudományos munka végzése, korszerű szinten tartása a felsőoktatásban kötelezően elvárt feladat. A kutatási eredményeket tananyagba építettük, azok folyamatosan megjelentek oktatásunkban. Hallgatóink tudományos diákköri munkái és színvonalas szakdolgozatai elismerést váltottak ki a földügy szakembereinek körében.
Az FFFK társadalmi és tudományos tevékenységéért a Városi Tanács 1981-ben „SZÉKESFEHÉRVÁRÉRT" emlékérmet adományozott.

1982-ben, a 10 éves jubileumi kiadványban a főiskolai képzés tízéves évfordulóján arról számolhattunk be, hogy a képzés tartalma folyamatosan megújult, követte a tudományág változását, kielégítette az alapító rendeletben megfogalmazott feltételeket. A kiadványban a tudományos eredmények bemutatása mellett tájékoztatást adtunk a szakembernevelésről, a Kar tudományos és továbbképzési tevékenységéről, a világnézeti és erkölcsi nevelésről, az egyesületi munka előző témakörökre gyakorolt hatásáról, bemutattuk oktatásfejlesztő kutatásainkat.



Központi tanévnyitó ünnepség az Erdészeti és Faipari Egyetemen 1984-ben, Sopronban

A képzési időt nappali tagozaton 1972-ben három évben határozták meg, amely az intézményi törekvések és komoly erőfeszítések ellenére sem változott meg egészen 2005-ig, a hagyományos főiskolai képzés alatt.
Az első tanterv a két szak nappali tagozatán négy tantárgycsoportban (Politikai tárgyak: 4; Kiegészítő tárgyak: 3; Műszaki és természettudományi előkészítő tárgyak: 6; Szaktantárgyak: 10 illetve 11) 22 illetve 23 tantárgy oktatását írta elő, mintegy 3200 órában.
A gyors technikai fejlődés, a követelmények és elvárások fokozódása miatt az oktatás tartalma, az oktatás stabilitásának megtartása mellett folyamatosan (kb. ötévenként) változott, korszerűsödött. A tanterv módosulása, óraszámváltozása, új tantárgyak megjelenése mindig követte a tartalmi változást. A korszerűsített tananyag általában a programokban 20-40 % változást eredményezett. Ilyenkor kimaradtak a képzési cél megvalósításához felesleges, elavult anyagrészek, tantárgyak, csak a feltétlen szükségesek maradtak meg. 1978-ban, 1983-ban, 1990-ben, 1997-ben és 2002-ben hajtottunk végre jelentősebb tanterv korszerűsítést. A 2002-es tantervben a szakokat két-két szakirányra „osztottuk fel". A földmérő szakon mérő és térinformatika, a földrendező szakon rendező és ingatlan-nyilvántartó szakirányokat szerveztünk. Ez a tanterv kisebb módosításokkal a főiskolai képzés befejezéséig érvényben maradt.
Levelező tagozatos képzés keretében 8 féléves képzési idővel, félévenként 100-100 óra konzultációs óra biztosításával folyt az oktatás. Tantervei a szakok nappali tagozatos tanterveinek négy évre transzformált változatai.
Az alapképzés mellett, mindig fontos feladatunknak tartottuk a továbbképzést. 1978-ban indítottuk el az üzemmérnökök szakosító továbbképzését levelező formában, 180 órában földmérési adatfeldolgozó, fotogrammetriai és ipari geodéziai szakon. A hiánykapacitások biztosításában társintézmények, szakmai vállalatok segítettek. Ezeken felül ez ideig ingatlan-nyilvántartás, ingatlankataszteri, építési geodézia és térinformatika szakokon folyt az oktatás.



A GEO emblémája 1973 és 2001 között

Az ezredforduló eseményei a GEO-ban

A 2000. év ismét korszakos változást hozott a magyar felsőoktatásban. Elindul az egyetemek integrációja, s ennek eredményeként egyetemünk két karral bővült. A Sopronban újonnan alapított Közgazdaságtudományi Karral együtt, négy városban hét karral Nyugat-Magyarországi Egyetemként működik tovább. A Kar neve ebben az új intézményben, a 136/2001. (VII. 20.) kormányrendelet alapján Geoinformatikai Főiskolai Kar.

Küldetés és célok

A társadalmi-gazdasági változásokhoz igazodva, a földügy feladataira figyelve a kar alapítása óta igyekezett megfelelni a szakma elvárásainak. A társadalmi-gazdasági környezet a harmadik évezredben alapvetően megváltozott. Karunk küldetését az új viszonyok között így fogalmaztuk meg: meghatározó szerepet betölteni a földmérés, a birtokrendezés, a fotogrammetria, a távérzékelés, a térinformatika és az ingatlan-nyilvántartás technológia-orientált illetve menedzsment-szemléletű felsőfokú oktatásában.
Céljainkat az új helyzetben a következőkben foglaltuk össze:

- a geomatikai és földügyi oktatás élvonalát képviselni,
- tudatosan megújulva, mindenkor kielégíteni a hallgatók szakmai igényeit,
- nemzetközileg elismert geomatikai, földügyi oktatási illetve tudásközponttá válni,
- aktívan tevékenykedni egy globális geomatikai, földügyi oktatási hálózat kiépítésén,
- magasan képzett és elkötelezett munkatársakkal rendelkezni,
- hazai és nemzetközi kapcsolatrendszerünket bővíteni,
- partnereinkkel hosszú-távú és kölcsönösen előnyös kapcsolatokat kialakítani,
- közreműködni a szakmában és határterületein folyó tudományos kutatásokban, a hazai és nemzetközi fejlesztési programokban,
- segíteni a geomatikai, földügyi, birtokrendezési tapasztalatok más szakterületekbe való beépülését,
- megfelelni a szakma, a földügy, a régió, a kar és az egyetem elvárásainak.

Az oktatástechnológia változik. Az 1990-es években alapvetően a tartalom-menedzsmentre koncentráltunk: tananyagok tartalmi feltöltése, elektronikus publikáció, Internet-alapú kommunikáció és hallgatói támogatás, természetesen figyelembe véve a távoktatás speciális pedagógiai igényeit. Mára az oktatásban egy új irányzat látszik kibontakozni, a tudás-menedzselés, ami a stratégiát, a folyamatokat, a szervezést és az üzleti szemléletet illetően különbözik a hagyományos oktatástól.

Új szak, új képzési terület

Hosszú ideig a hagyományosnak nevezhető földmérő és földrendező szakokon folyt az oktatás a GEO-ban, mígnem – éppen az ezredfordulón – szükségessé és lehetségessé vált egy harmadik szak: az ingatlan-nyilvántartási szervező megalapítása. Előzményként feltétlenül meg kell említeni az 1980-as, 90-es évek fordulóján bekövetkezett társadalmi változásokat, amelyek Magyarországon a magántulajdon térnyerését, s így a tulajdonjoggal kapcsolatos jogi feladatok megsokszorozását hozták. Még az országgyűlésben is többször téma volt a jogbiztonság fontossága, a tulajdonjogi

bejegyzések meggyorsítása, az ingatlan-nyilvántartás szakmaiságának magasabb szintre emelése. Az ELTE Jogi Továbbképző Intézetében ingatlan-nyilvántartási titkárképzést (OKJ) indítottak, a résztvevők azonban nem kaphattak felsőfokú oklevelet, így az számukra nem jelentett előrelépést a munkahelyi besorolásban. Ezért merült fel a titkárképzés beillesztése a felsőfokú oktatásba, amelynek legmegfelelőbb helyének a székesfehérvári GEO ígérkezett. Karunk az ELTE-vel összefogva 1998-ban indított el egy szakalapítási eljárást, amely 2000-ben fejeződött be. Az oktatási miniszter a MAB javaslatára engedélyezte az ingatlan-nyilvántartási szervező szak alapítását és indítását. Az új szakon az oktatás 2001 márciusában, keresztféléves formában, levelező tagozaton indult 57 hallgatóval, őket a 2001/2002-es tanévben egy 120 fős szintén levelezős évfolyam követte. Nem sokáig váratott a képzés nappali formájú beindítása: az első nappali tagozatos ingatlan-nyilvántartási szervezők 2002. szeptemberében kezdték el tanulmányaikat. A szak hallgatói létszámára 2004-ig az erős felfutás volt jellemző. Azóta a létszám csökkenő tendenciát mutat, melynek okai egyrészt a közigazgatás átszervezésében, másrészt a földhivatalok telítettségében keresendők.
Az új szak lehetővé tette, hogy nemcsak földmérési-földrendezési műszaki ismereteket adjunk át, hanem az ingatlanokkal kapcsolatos hatósági tevékenység, az ingatlanforgalmazás és ingatlan értékesítés, s az ezzel összefüggő terjedelmes joganyag oktatását is magas színvonalon végezhesse a kar.

A bolognai-folyamat hatása a GEO életére

A „bolognai-rendszer" és a „bolognai-folyamat" kifejezések közkeletűvé váltak. Ezekkel a szavakkal illetjük azt a nagyarányú átalakulást, amely az egész magyar felsőoktatást érinti az ezredforduló óta. A folyamat 1999. júniusában indult, amikor 30 európai ország oktatási minisztere nyilatkozatot írt alá Bolognában az európai felsőoktatási térség megerősítéséről, kontinensünk oktatási versenyképességének fokozásáról, a könnyen érthető és összehasonlítható fokozatok bevezetéséről, az oktatók és hallgatók közötti mobilitás növeléséről. A bolognai nyilatkozat legnagyobb hatású mondata az volt, amely az „alapvetően két fő képzési cikluson, az alapképzésen és egyetemi képzésen alapuló rendszer" bevezetését irányozta elő. A felsőoktatásban folytatott, általában 6-7-8 féléves időtartamú ún. alapképzést a BSc vagy BA, míg a 2-4 féléves mesterképzést az MSc vagy MA rövidítésekkel jelölik. E két szinten kívül további szintek is léteznek: a kétéves időtartamú felsőfokú szakképzés (FSZ), az MSc szintre épülő hároméves doktorképzés (PhD), továbbá szakirányú továbbképzések.
A GEO szempontjából komoly következménye lett annak az elképzelésnek, mely szerint a felsőoktatásban addig meghonosodott kb. 400 alapszak számát közel 100-ra csökkentették. Ennek következtében fel kellett adnunk az addig kialakult földmérő mérnöki, földrendező mérnöki és ingatlan-nyilvántartási szervező szakok továbbvitelét s ezeket egy szakká kellett egyesítenünk. Ezért az egy szakért is komoly küzdelmet kellett folytatnunk, számos kezdeményezés, egyeztetés, kérelem és javaslat után jutottunk el addig, hogy az új alapszakok között megjelent a *Földmérő és földrendező mérnök* BSc alapszak, mégpedig az agrár képzési területen belül. A korábbi szakok az új szak szakirányai lettek geoinformatika, földrendező és ingatlankataszteri néven. A képzés időtartama is módosult, a korábbi 6 félévesről 7 félévesre nőtt, azonban a 7. félév ún. gyakorlati szemeszter, amelyet akkreditált munkahelyen töltenek el a hallgatók.
A korábbi ingatlan-nyilvántartási szervező szak (az ingatlankataszteri szakirány) helyzete azonban megrendült az új szakon belül, ugyanis a szak egyben négy féléven át tartó azonos képzést is jelent. Így azoknak a humán érdeklődésű hallgatóknak, akik korábban csak szinte jogi tárgyakat tanultak, most a matematika, a geometria és a műszaki tárgyak nehézségeivel kellett megbirkózniuk, ami távol állt érdeklődési

körüktől. Ezért merült fel, hogy a jól bevált ingatlan-nyilvántartási képzés más, jogi jellegű szak szakirányaként induljon el. Hosszas egyeztetést követően a jogi és államigazgatási karokon akkreditált Igazgatásszervező BA alapszak szakirányként akkreditáltattuk.
A bolognai-folyamathoz köthető a kreditrendszer bevezetése, általánossá tétele a magyar felsőoktatásban. A szakhoz tartozó kötelező tantárgyak mellett a hallgató kötelező (A), kötelezően választható (B) vagy szabadon választható (C) tárgyakat vehet fel, amelyek elvégzéséért nemcsak érdemjegy, hanem meghatározott kreditpont is jár. A mintatanterv szerint félévente átlagosan 30 kreditet kell teljesíteni, a 6 félév során összesen 180-at, amit a 7. félév összesen 210 kreditre növel. A kreditrendszer elvi előnye, hogy megkönnyíti az átlépést, a tanulmányok beszámítását más intézménybe, akár külföldön is, lehetővé teszi a hallgató szabadabb tárgyfelvételét, egy-egy nem teljesített tárgy nem jár automatikusan félévismétléssel. A kreditrendszer gyakorlati hátránya, hogy megszűnnek a hagyományos évfolyamok, a tankörök, csoportok, a hallgatók kevéssé kötődnek közösséghez, a csoportmunka feltételei nehezebbek.
2005. szeptemberében, felmenő rendszerben indult az első BSc képzés a Földmérő és földrendező mérnök alapszakon, 120 fővel. A helyzetet talán jellemzi egy számadat: a 7. félév végén, 2009. januárjában az induló évfolyamból mindössze 12-en tettek záróvizsgát, ennyien haladtak a minta-tanterv szerint...



Csoportkép oklevélosztó után, 2009 januárjában, az első BSc-sekkel

Az új BSc szak természetesen új tanterv kidolgozásával is járt, ami a kreditrendszernek is megfelelt. Az egymásra épülést az új rendszerben az biztosítja, hogy egy tantárgy felvételéhez ún. előkövetelményeket, más teljesítendő tantárgyakat lehet előírni. Kezdetben úgy gondoltuk, hogy a hallgatók szabadságát, lehetőségeit azzal is növeljük, ha egy tantárgy felvételéhez csak egyetlen más tantárgy teljesítését írjuk elő előkövetelményként. Ez az elv azonban visszájára fordult, sokan vettek fel olyan tantárgyakat, amelyek előismereteit nem tanulták, ezért szigorítani kellett az előkövetelményeken. Általános tapasztalat volt, hogy a hallgatók nem követték a mintatantervet, sokan lemorzsolódtak már az első félévben. Gondot okozott, hogy a nagylétszámú kezdő évfolyamot nem lehetett megfelelő számú korszerű mérőműszerrel ellátni, nem lehetett a régóta bevált kiscsoportos gyakorlati oktatást megtartani. Ezek a problémák 2007-ben a tanterv újbóli átdolgozását, finomítását tették szükségessé.
A kar fejlődésének következő fázisában formailag ismét átalakul. Az egyetem Szenátusának 117.A/2006. számú határozata értelmében a Kar neve Geoinformatikai Karrá módosul (röviden GEO). A módosítás hamarosan nemcsak formai változást jelent, mert felépül a karon a „felsőoktatási piramis" minden szintje: az alapképzés (BSc) után

2009 őszén megindul a mesterképzés (a sikeresen alapított és indított Birtokrendező MSc mérnök mesterszakkal) és a csúcs a doktori képzés (PhD). Így régi vágyunk teljesül, amikor hosszú évtizedek erőfeszítései után egyetemi karként a teljes felsőoktatási palettán oktathat a kar.



Levelezős hallgatók mérési gyakorlata Sukorón

Továbbképzés

A mérnökképzés befejezése után hamarosan szükségessé válik az ismeretek frissítése, illetve elmélyítése egy-egy szakirányban. Erre szolgálnak a posztgraduális képzések, vagy hivatalos nevükön a szakirányú továbbképzések. Ezeknek a képzéseknek az a célja, hogy ki-ki megtalálja a szakterületének megfelelő specializáció lehetőségét. Épp ezért mi úgy értelmezzük, hogy a szakirányú továbbképzés valakinek az eredeti szakmáját egy speciális továbbképzéssel egészíti ki. Ez a képzés nem ad azonban önálló végzettséget – azaz nem másoddiploma – hanem csak egy újabb képzettséget biztosít.
Képzéseink rendre megújulnak mind tartalmi, mind pedig módszertani téren. Az elmúlt 10-12 évben rendre új tanfolyamok tematikáját és tananyagát dolgoztuk ki. Részben EU-s és hazai pályázatok támogatásával, de saját erőből is. Mindegyiknek jellemzője, hogy széleskörű kooperációra épülnek, azaz olyan szakembereket igyekszünk bevonni az oktatásba, akik az adott szakterület elismert, sőt gyakran a legelismertebb képviselői. Így számos egyetemi kollégát hívunk meg egy-egy tárgy vagy témakör előadására Sopronból, Debrecenből vagy Budapestről. A kutatóintézeti munkatársak is rendszeres előadóink, különösen sokan a FÖMI-ből. Gyakori vendégelőadók kerülnek ki a minisztériumok és a szakmai főhatóságok vezetői közül is. És természetesen rendszeresen tartanak órát a szakmai vállalkozások vezetői, dolgozói is.
Módszertani területen a legnagyobb változást a távoktatásra való áttérés jelentette. Ezt nem csak ennek korszerűsége indokolta, hanem az is, hogy a továbbképzés hallgatói egyre nehezebben tudnák megoldani a hétközbeni távollétet munkahelyüktől. A

távoktatás bevezetésekor több kérdést kellett megoldani. Így kidolgoztuk a módszerhez illeszkedő tananyagokat, kialakítottuk a megfelelő konzultációs környezetet, folyamatosan korszerűsítettük a hallgatói támogatórendszert. Ez utóbbi rendkívül fontos, hisz a hallgatók csak minimális időt töltenek el ún. kontakt-órákkal. Egyes képzésekben ún. műhelyfoglalkozásokat is szervezünk, melyek 5 napos jelenlétet igényelnek. Ilyenre legfeljebb félévente egy alkalommal kerül sor.
A támogatórendszer bevezetésével megteremtettük a tananyagok terjesztését, a feladatok kiadásának és az elkészült dolgozatok leadásának adminisztrálását, a dolgozatok javításának, értékelésének dokumentálását és az ezekről történő visszajelzések automatizálását. Mindezt Internet segítségével lehet elvégezni.



Új szakmérnökök az építési geodézia továbbképző szakon

Jelenleg a következő szakirányú továbbképzéseket akkreditáltuk: építési geodézia szak, geoinformatika szak, ingatlanfejlesztő szak, talajtérképező és földminősítő szak.
Természetesen ezen a területen is törekszünk újabb szakok indítására, mint pl. az ingatlanjogi szervező szak, mely akkreditálása most van folyamatban.

Újabb akkreditáció

A magyar felsőoktatásban 8 évenként kerül sor az intézmények és szakok minősítésére, az ún. akkreditációra. Egyetemünket és karunkat először 1997-ben minősítette a Magyar Akkreditációs Bizottság. Akkor mindkét szakunkat *„erős"*-nek értékelte a MAB. Megemlítendő, hogy ezt megelőzően, 1995-ben a Soproni Egyetem külön is kért szakmai akkreditációt az amerikai minősítő szervezettől: a Society of American Foresters elismerően nyilatkozott karunkról is.
Egyetemünk és karunk a 2007-es évben második alkalommal volt alanya a MAB akkreditációs eljárásának, amelynek eredményeként a MAB 2007/10/XI/3. számú határozatával a Nyugat-magyarországi Egyetem és mind a 7 kara „A" minősítést kapott. A 2007. december 7-én kelt MAB határozatban összegzésként ez a mondat szerepel: „Megállapítható, hogy a Kar szisztematikusan fejleszti oktatási profilját, erősíti humánerőforrását, modernizálja infrastruktúráját, oktatási-kutatási műszerparkját, érzékeli a felhasználók igényeit és oktatási profiljának szélesítésével válaszol ezek kielégítésre."
Bár könnyű egy mondatban összefoglalni az akkreditáció eredményét, de nehéz érzékeltetni a felkészülés nehézségeit, nem beszélve a tartalmi munkát jelentő

oktatási, kutatási tevékenységről. Örömünkre szolgált, hogy a Látogató Bizottság erőfeszítéseinket méltányolta, számos pozitív megállapítással illette munkánkat. Megállapította többek között, hogy karunk a munkaerőpiaci igényeket figyelembe véve alakítja ki képzési profilját, részt vesz nemzetközi együttműködésekben, Tanácsadó Testületébe helyi és országos szervek vezetőit hívja meg. Szerepel a jelentésben, hogy a Kar különleges helyzetben volt a Bolognai-folyamatra való átállás tekintetében. Korábban főiskolai szintű képzésben földmérő, földrendező és ingatlan-nyilvántartási szervező szakon országosan egyedülálló képzést folytatott, ebből adódóan a végzetekkel erőteljes kapcsolatokat ápol. Az új típusú képzésben Földmérő és földrendező mérnöki alapszakon a képzés beindult. Problematikusnak ígérkezik a korábbi – jelentős gazdasági igényeket kielégítő – ingatlan-nyilvántartási szervező szak folytatása, annak beillesztése az új alapképzési rendszerbe. A Kar helyes oktatási stratégiáját alátámasztja a hallgatói létszám növekedése. A kari szervezeti struktúra kiépítése követi a környezet változásait. A tanszékek profilja igazodik a képzéshez, oktatáson kívül a kutatások, megbízatásos munkák jól szolgálják a tanszékek közötti együttműködést. A hazai és nemzetközi kapcsolatrendszer jól működik.
Végül álljon itt néhány mondat a MAB-nak a Kar további tevékenységére vonatkozó javaslataiból:
„A Geoinformatikai Karon folyó képzés valós nemzetgazdasági igényt elégít ki. Magas felkészültséggel és elhivatottsággal rendelkező oktatók végzik mindennapos munkájukat az egyre erősödő nemzetközi kapcsolatokat is kiépítő intézmény falai között. A Bolognai-folyamat által felvetett kihívásokra meglévő lehetőségeiket jól megszervezve adnak választ, infrastruktúrájukat, szellemi humánerőforrásuk minőségét növelve.
A megkezdett folyamatot célszerű tovább erősíteni. A minősítettek számát növelni, a gyorsabb előrehaladás érdekében alkotói szabadságot is felkínálva az arra érdemleges személyeknek. A tudományos munka során az idegen nyelvű publikációkra az elkövetkezendőkben nagyobb súlyt kell helyezni, felhasználva a nemzetközi tekintélyes folyóiratokat is.
A tehetséggondozás folyamatában a meglévő, kiváló oktatói-hallgatói kapcsolatokra építve nagyobb hatékonysággal célszerű a fiatalokat bevonni a TDK munkákba, ipari feladatokba."



A GEO emblémája 2001 és 2007 között

Kutatás, kapcsolatok

A felsőoktatási intézmények egyik alapfeladata az oktatás, ugyanakkor tevékenységi köre ezen jóval túlmutat. A megfelelő szintű oktatás megkívánja, hogy az intézmények a szakterülethez kapcsolódó témákban kutatási munkát végezzenek, továbbá széleskörű kapcsolatrendszerrel rendelkezzenek.

Kutatás, publikációk, konferenciák

Az oktatás-nevelés mellett a kutatás-fejlesztés is alapfeladatunk. A földügy aktuális fejlesztési feladataiból akár az oktatók belső késztetéséből adódó egyéni motiváció alapján, vagy megbízásos munkák keretében, a 90-es évektől pedig egyre inkább pályázatok elnyerése révén igyekeztünk részt vállalni.
1985-ben létesítettük a székesfehérvár-iszkai távmérőkalibráló alapvonalat. 1986-tól ismételt mérések alapján megindultak és jelenleg is tartanak a kéregmozgás-vizsgálatok Berhida, Csókakő-Bodajk térségében. Kollégáink fejlesztették ki analitikus fotogrammetriai műszerré az Interpretoszkópot a hozzákapcsolódó feladat-gyűjteménnyel.
Az 1990-es évek elején-közepén erőteljesebbé váltak az informatikával és az új mérési-feldolgozási technológiák kialakításával kapcsolatos fejlesztések. A térinformatika kialakulásával megindulnak az alkalmazásra vonatkozó kutatások. A fotogrammetriában bevezetésre kerül a digitális képfeldolgozás oktatása, fejlődik az interpretáció és távérzékelés. A geodéziában a mérőállomások és a globális helymeghatározás kerülnek előtérbe. Új, tudományos minősítéssel rendelkező kollégák bevonásával a kutatások indulnak a sztohasztikus optimalizálás, a geodinamikai modellezés, a geodéziai matematika területén.

Kutatási-fejlesztési témák az 1990-es évekből: mérési hibák és a központi határeloszlástételek; sztohasztikus optimalizálás; birtokrendezés az ezredforduló küszöbén; erdősítendő területek kijelölése erózióveszély alapján; erodált terület foszformennyiségének meghatározása távérzékeléssel; földmérési topográfiai térképek domborzat-tartalmának pontosságvizsgálata, térinformatikai elemzések megbízhatósága; földügyi információs szolgáltatások hálózaton; a Velencei tó integrált térinformatikai rendszere; a birtokrendezés térinformatikai modellje; Magyarország jelenkori vertikális kéregmozgásai; műholdas helymeghatározás; a térbeli előmetszés és térbeli forgatás matematikai modelljei.
Négy OTKA kutatást vezettünk az ezredfordulón. Ezek közül kiemelendő a birtokrendezés térinformatikai modellezésére vállalkozó projekt, melyet több tanszék együttműködésével folyt. Szakmai elismerésnek tekinthető, hogy a kutatási kollektívát felkérték a Nemzeti Birtokrendezési Stratégia kidolgozásában való részvételre. Évtizedek óta folyik a hazai recens függőleges kéregmozgási vizsgálat.

Külön ki kell emelnünk az 1990-es évek közepétől folyó, elsősorban sikeres külföldi (EU, PHARE, TEMPUS) pályázatokon alapuló oktatás-módszertani fejlesztéseket, amelyek elsődleges célja a távoktatás, a hálózatos oktatás, elektronikus tananyagfejlesztés bevezetése, elterjesztése. Ezek a pályázatok tették lehetővé a külföldi kapcsolatok kiterjesztését, a nagy létszámú továbbképzések megtartását, a kooperatív képzés és más újszerű módszerek bevezetését. Néhány oktatásfejlesztési projekt stílszerűen angol elnevezésének felsorolása: *Open Learning for Land Offices (OLLO); Staff Developement in Land Administration (SdiLA); Land Information Management for Executives (LIME);*

Multi Country Program in Distance Education; NetCampus; Networked Open Distance Education (NODE); Cooperation for Helping Innovative Land Development (CHILD). További jelentős nemzetközi munka volt URBAX, Gi-Indeed, ELNA, VENUS, WAREMA projekt.

A hallgatók bevonására a kutatási-fejlesztési munkákba mindig is törekedtünk, többek között ennek is köszönhető a tudományos diákköri munka folyamatossága karunkon. Az elmúlt években a kari megmérettetésen túljutva, közel ötven hallgató képviselte intézményünket a kétévente megrendezett országos tudományos diákköri konferenciákon. A hallgatók felkészítésben konzulensként több oktatónk vállalt áldozatos szerepet.

Publikációs tevékenységünk – a kar méretéhez viszonyítva – jónak mondható. Kollégáink elsősorban a kari jegyzetek, segédletek, tankönyvek írásában jeleskedtek, ami fokozott felelősséggel jár, hiszen egyedi képzésről van szó. A már említett külföldi pályázatok több mint 60 – elsősorban távoktatásos formájú – jegyzet, elektronikus tananyag elkészítését tették lehetővé. Több szakközépiskolai tankönyvet írtunk, újabban több könyv is kikerült oktatóink keze alól.

A 90-es évektől fellendült a konferencia-rendező kedvünk és szerepünk is. Ismertté, népszerűvé vált a tavaszi GIS Open konferencia, amelyet 1997-től kezdődően, emelkedő részvétellel minden évben megrendezünk, előadásait CD-n megjelentetjük. Néhány, az utóbbi években általunk szervezett, jól sikerült szakmai tanácskozást csak címszerűen sorolunk fel: IAG regionális kéregmozgási szimpózium; Magyar Térképfesztivál; Országos kataszteri, földrendezési és térségfejlesztési konferencia; 12. Kozmikus Geodéziai Szeminárium; Földmérők Nemzetközi Szövetsége (FIG) 3. bizottság éves tanácskozása; Ingatlannyilvántartó fórum; FIG 2nd European GIS Education Seminar; EUGISES 2000 nemzetközi oktatási konferencia; XL. Bányamérő Továbbképző Tapasztalatcsere; European Masters in GI Science nemzetközi nyári iskola, Space and Time nemzetközi konferencia; Felsőoktatás és régió konferencia, Földhasználati fórum, Contribution to the European Spatial Data Infrastructure for Nature Conservation, 2nd Nature-GIS Conference, e-Governance, Knowledge Management and e-Learning, Shaping the future of Geographic Information Science in Europe - 9th AGILE Conference, Településrendezés, birtokrendezés Országos konferencia.
A külföldön népszerű nyári egyetemeket, konferenciákat is sikerült meghonosítani. Néhány ilyen rendezvény a közelmúltból: Világörökségi helyszínek megfigyelése távérzékeléssel és térinformatikával (Sopron, 2001); Földügy, földhasználat, földvédelem, (Székesfehérvár, 2003); Földalapú támogatások (Székesfehérvár, 2005), 3D modellezés városi környezetben (Székesfehérvár, 2008.), Ingatlanvagyon-gazdálkodási, és ingatlan forgalmazás (Székesfehérvár, 2009).

Kapcsolatok

A Geoinformatikai Kar jó kapcsolatokat tart fenn a földügyi ágazattal, annak vezető intézményeivel. A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Földügyi és Térinformatikai Főosztályával valamint a Földmérési és Távérzékelési Intézettel kialakított partneri viszony komoly támogatást jelent mind a szakmai háttér biztosításában, mind finanszírozási tekintetben. Erősödött a kapcsolatunk illetve munkakapcsolat alakult ki a hazai és külföldi felsőoktatási partnereinkkel (BME; ELTE; Sopron, Debrecen, Veszprém, Szeged egyetemei). A külföldi egyetemek közül partnereink a Kelet-Londoni Egyetem, a BOKU, a bécsi agráregyetem; az ITC, a holland

Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kar
Lsz: 28641
Székesfehérvár-Könyvtár

geoinformatikai központ, a Leuveni Katolikus Egyetem, a Salzburgi Egyetem, a Szlovák Műszaki Egyetem, Kína több egyeteme, a Gyulafehérvári Egyetem, Nagyváradi Egyetem). Hasonlóan erősödött az oktatási kapcsolat geodéziai és térinformatikai intézményekkel és vállalkozásokkal. Ez utóbbiak közül kiemelendő külföldi partner az osztrák Bundesamt für Eich- und Vermessungswesen és az angol Ordnance Survey. Hazai partnereink – a földügy országos intézményei mellett – elsősorban a megyei és körzeti földhivatalok, a magyar geodéziai-térinformatikai cégek, a földmérési szakközépiskolák, a Magyar Honvédség térképész szolgálata.

A fentiekben említett partnereinkkel egy elosztott oktatási környezetet honosítottunk meg, melynek fontos eleme egy közösségi rendszer is, amely a tudás és a jártasság folyamatos fejlesztését hordozza, akár alrendszerekben is, térben és időben elosztva, ahol az információs és kommunikációs technológia biztosítja az együttműködést. A hálózatok erőteljes terjedése és az új trend, miszerint emberek és termékek helyett inkább biteket mozgatunk, a hagyományos oktatási szervezetek szerepét csökkentik. A GEO és projektpartnerei már számottevő gyakorlattal bírnak az újszerű program oktatási technológiáinak kivitelezéséhez.

Nemzetközi sikereinket példázza, hogy munkatársaink részt vesznek több nemzetközi szervezet irányításában: Association of GI Laboratories in Europe – AGILE, International Federation of Surveyors – FIG, EuroPACE.

Ami a hallgatói cserekapcsolatokat illeti, ehhez a rendszerváltozást követően idő kellett. Az új rendhez a nyugati irányú hallgatói kapcsolatokban, számos feltételt kellett megteremteni. 1999-ben első ízben nyertünk pályázatot a külföldi cserekapcsolatokat pénzügyileg is támogató ERASMUS programban, így 2000-ben 6 hallgatónknak nyílt lehetősége féléves külföldi tanulmányokra Delftben ill. Salzburgban. A következő évben ez folytatódott, amikor két hallgatónk Salzburgban, egy fő Delftben és egy fő Valenciában folytathatott féléves tanulmányokat. Ezt követően szinte félévente mentek ki hallgatóink külföldi partnereinkhez. Új lehetőség a közép-európai országokat tömörítő CEEPUS program, amelyben osztrák, cseh, lengyel, szerb, román, horvát partnerekkel vannak oktatói és hallgatói cserekapcsolataink.



Kínában, ahol TéT együttműködés keretében több egyetemmel, több projekt révén van kapcsolatunk

A GEO szervezeti felépítése és annak változása

1962-ben a Felsőfokú Földmérési Technikum (FFT) szervezésének idején három tanszéket alakítottak:

- Alapozó Tárgyak Tanszék (1962 - 1990)
- Fotogrammetria és Topográfia Tanszék (1962 - 1993)
- Geodézia Tanszék (1962 -)

1969-ben az oktatási egységek sora a Marxizmus –Leninizmus Tanszékkel (1962-1988) bővült.

Ez a szervezeti forma, kisebb módosításokkal a főiskolává válásig, illetve 1989-ig fennmaradt. A tanszékek feladatait az alapításkor konkrétan meghatározták, a személyi állomány változott, folyamatosan gyarapodott, az oktatási feladatok kutatási feladatokkal bővültek. A tanszéki feladatokat éves munkatervekben aktualizálták. Az oktató-nevelő munka szervezését, ún. nem oktatási egységek-, hivatalok segítették.

A folyamatos tartalmi korszerűsítést, a 80-as évek végétől, a fejlesztési elképzelésekhez igazodó, azokat szolgáló szervezeti változások követték.

1989-ben a Földmérési és Távérzékelési Intézettel közösen, az országban másodikként, ún. kihelyezett tanszéket alapítottunk. Az új Távérzékelés és Térinformatika Tanszéken elkezdődött a Térinformatika című. tantárgy oktatása. Később 1993-ban indult a térinformatika szakmérnöki képzés. Az informatika oktatását ezt megelőzően, három félévben társtanszékek végezték.

A Társadalomtudományok Tanszék 1988-tól 1990-ig működött, ahol a rendszerváltás után megmaradt közgazdasági ismeretek és filozófia tantárgyak keretében folyt a társadalmi ismeretek oktatása.

1990. július 1-jével kezdte meg működését a Földmérési és Földrendezői Tanszék. E tanszék alapítását a földügyi ágazat előtt álló feladatok, az intézmény fejlesztési elképzelései és az okleveles földrendező képzés elkezdésének szándéka indokolták.

Az előzőekben ismertetett tanszékekkel egyidőben Idegennyelvi Lektorátust szerveztünk. Az önálló oktatási egység szervezését a nyelvismeret jelentőségének növekedése, a szabad nyelvválasztás, a később bevezetésre került oklevél kiadási feltétel mind-mind együttesen indokolták. (A nyelvoktatás a rendszerváltozásig a Marxizmus –Leninizmus Tanszékhez a 70-es évek közepén rövid ideig az Alapozó Tárgyak Tanszékhez tartozott).

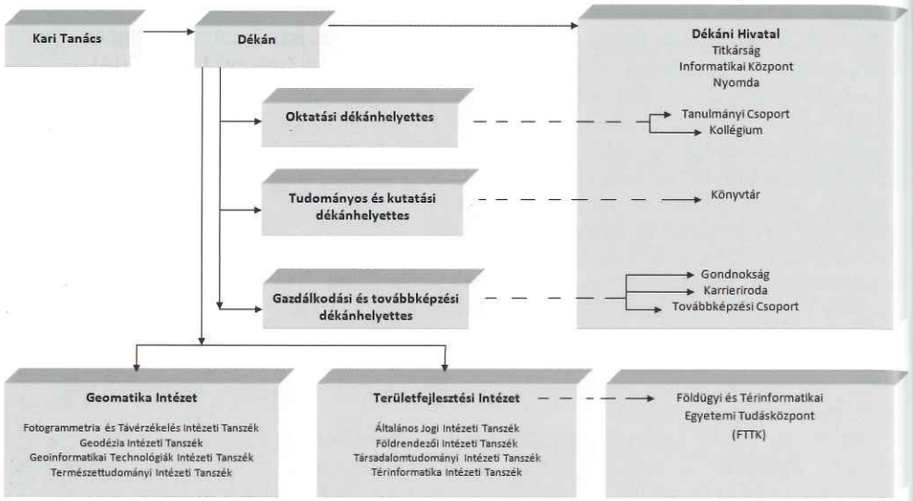
1991. július 1-jével az Alapozó Tárgyak Tanszék és a Társadalomtudományi Tanszék összevonásából megalakult a Természet- és Társadalomtudományi Tanszék. Minden tanszékalapítás és integráció a tantárgyak és az oktatók hovatartozását is jelenti, ahhoz profiltisztítás és profilátalakítás is tartozik. Így volt ez akkor is.

1994-ben a térinformatikának önálló szervezeti egységet, Térinformatika Tanszéket alapítottunk. A Távérzélelés és Térinformatika Tanszék ezzel egyidőben megszűnt. A távérzékelés diszciplinai összetartozás miatt, bővített tartalommal a Fotogrammetria és Topográfia Tanszékhez került, amelynek neve Fotogrammetria és Távérzékelés Tanszék lett.

A tananyagok kidolgozása és oktatása mellett kiemelésre méltó a társtanszékek egymás munkáját segítő tevékenysége, és a magyar földügy korszerűsítési munkáinak és az uniós elvárások megfeleltetésének szolgálata.

2001-ben a Nyugat-magyarországi Egyetem tanácsa engedélyezte az Általános Jogi Tanszék alapítását. Létrejötte kötődik a korábban már bemutatott ingatlan-nyilvántartó szervező szak alapításához, a képzés megindításához. A tanszék feladata az új szak és a hagyományos (földmérő, földrendező) szakok jogi-, nyilvántartással összefüggő tantárgyainak oktatása és a területhez kapcsolódó továbbképzések megszervezése.

A magyar felsőoktatás átalakítása, a Bologna-folyamat megjelenése intézményünkben is változásokat eredményezett. A változások kiszolgálására, a tanszékek munkájának koordinálására intézeteket szerveztünk. A Fotogrammetria és Távérzékelés, a Geodézia, a Geoinformatikai Technológiák és a Természettudományi intézeti tanszékek munkáját a Geoinformatika Intézetet (GIl), az Általános Jogi, a Földrendező, a Társadalomtudományi és a Térinformatikai intézeti tanszékeket a Területfejlesztési Intézet ((Tfl) fogja össze.



Szervezeti felépítés 2009-ben

2006-ban uniós és hazai támogatással Karrierirodát létesítettünk. Az iroda segít a szakmai gyakorlatok szervezésében, támogatja a végzett hallgatók elhelyezkedését és a szakmába való gyors beilleszkedését. Munkája során szorosan együttműködik városi-, megyei és országos intézményekkel.

A Geoinformatikai Kar munkáját több bizottság segíti. Ezek közül kiemeljük a Tanácsadó Testület tevékenységét, amelyik segít a Karral szemben támasztott társadalmi-szakmai igények meghatározásában a cselekvési programok vitájában, munkánk értékelésében. Tagjai különböző intézmények képviseletében neves szakemberek és cégvezetők. A testület munkáját a NymE rektora koordinálja.

Munkatársak, vezetők

A felsőoktatásban az oktató egyénisége, jelleme, képessége meghatározó szereppel bír, különösen így van ez a kis intézmények esetében. Karunkon ezidáig sikerült biztosítani, hogy felkészült, áldozatot is vállaló tanárok, szakemberek oktassák a szakma új nemzedékét, a tanár-diák viszony jól alakuljon. Az oktatásban közvetlenül nem részes munkatársak: a tanulmányi hivatal, a gazdasági hivatal, a titkárság dolgozói, a könyvtárosok, portások, karbantartók és mindenki elkötelezetten, nagy odaadással, segítőkészséggel végzi munkáját. A kar alapítása óta a vezetők mindegyike igyekezett nemcsak megőrizni a színvonalat, de alkotó módon gyarapítani is a főiskola szellemi-anyagi vagyonát.

A kar igazgatója (1986-tól főigazgatója, 2007-től dékánja): *Deák János (1962-1969), Dr. Balogh György (1969-1975), Dr. Kovács Béla (1975-1981), Dr. Németh Gyula (1981-1986), Dr. Joó István (1986-1994), Dr. Ágfalvi Mihály (1994-2001), Dr. Márkus Béla (2001-2008), Dr. Mélykúti Gábor (2008-).*
A kar vezetőjének oktatási helyettese:
Dr. Tamás László (1972-1974), Dr. Szabó József (1974-1980), Dr. Szabó Gyula (1980-1993), Dr. Engler Péter (1993-2001), Dr. Ágfalvi Mihály (2001-2004), Dr. Engler Péter (2004-)
A kar vezetőjének tudományos ügyekben helyettese:
Dr. Vincze Vilmos (1972-1974), Dr. Németh Gyula (1974-1981), Dr. Ágfalvi Mihály (1981-1991), Dr. Csepregi Szabolcs (1991-1997), Dr. Busics György (1997-2004), Dr. Ágfalvi Mihály (2004-2006), Dr. Jancsó Tamás (2006-)
A kar vezetőjének továbbképzési és gazdálkodási ügyekben helyettese:
Dr. Szepes András (2001-).

Az oktatók átlagéletkora – a műszaki felsőoktatáshoz hasonlóan – karunkon is egyre növekszik, az oktatói utánpótlás folyamatossága megszakadt. Bízunk benne, hogy fiatal munkatársak bevonásával sikerül oktatásunk színvonalát megőrizni, a jó hagyományokat folytatni.



A fehérvári GEO épülete a Pirsalma utca 1-3. szám alatt

Az infrastruktúra fejlesztése

Az 1965-ben épült Pirosalma utcai épület a növekvő létszámú évfolyamoknak egyre szűkebb lett.
1985-ben az alapterületet a második emeleti lapostető beépítésével sikerült bővíteni, így a gyakorló mérésekhez kialakítottunk egy nagyobb alapterületű mérőtermet, valamint számítógépes laborokat és oktatói szobákat. 1994-ben tetőtér-beépítéssel jött létre a harmadik emelet, két oktatóteremmel és további oktatói szobákkal. Az oktatási épület teljes ablakcseréjére 2001-ben került sor, a földszint és az első emelet belsőépítészeti átalakítására pedig a következő két évben. A több mint három évtizedet „megélt" konyha-étterem korszerű átalakítására nem volt lehetőség, helyette két oktatóterem és egy tanári szoba létesült. A 90-es években a szomszédos Gyümölcs utcában a főiskola tulajdonába került egy családi ház (egykori óvoda), amely több funkció után, teljes felújítást követően 2003-tól az Általános Jogi Tanszéknek adott otthont.



Az épület elkészült új szárnya (a falán elhelyezett „díszítés" után a „szikla" nevet kapta). A főépület tetején található a GNSS permanens állomás antennája.

A rendszerváltozás idején a főiskola több „külső" ingatlanhoz jutott. Bodajk közelében, a Gaja patak szép környezetében lévő egykori ARÉV-pihenőház Továbbképző Központ néven igényes és kihasznált helyszíne lett a megnövekedett létszámú továbbképzéseknek. Egy sukorói domboldalas telken faház épült, amely a kar mérőbázisaként a terepgyakorlatok lebonyolítását szolgálja. Legértékesebb „szerzeményünk" a 90-es évek elején a Budai úti egykori laktanya egy épülete, amely sokáig félig romos állapotban volt.

2005-ben sikeresen vettünk részt egy humánerőforrás-fejlesztést szolgáló uniós pályázaton (HEFOP 4.1.2. program). Ennek „látható" eredménye a 2007 első félévében birtokba vett új épületszárny, amely három szinten átjáróval kapcsolódik a főépülethez; az első emeleten egy új nagyelőadót, a másodikon két számítógéptermet, a

harmadikon egy mérőtermet alakítottunk ki. A közel 200 milliós beruházással az oktatási terület közel egyharmaddal bővült.

A volt laktanya-épület teljes felújítására a magántőke bevonásával, ún. PPP-program keretében került sor. Az új Budai úti B-épület 2007. őszén készült el, egy nagyelőadót, több tantermet, oktatói szobákat és a tetőtérben 60 fő számára szálláshelyet jelent.



A GEO B épülete a Budai út 45. szám alatt, az egykori laktanya

A hallgatók kollégiumi elhelyezése a kezdetektől gondot okozott, ugyanis – a főépületben történt elhelyezést követően – 1976-tól 1988-ig csak egy középiskolai fiúkollégiumban, bérelt emeleten lakhattak fiaink. Sok lobbizás és nagy összefogás után 1988. szeptembere óta van önálló kollégiuma a főiskolának a Hosszúsétatéren. A kollégium nemcsak mintegy 190 fő elhelyezését biztosító szociális intézmény, de a közösségi élet színhelye is. A Hosszúsétatéren lévő kollégium teljes felújítására 2007 nyarán került sor, szintén PPP-konstrukcióban.

A földmérő képzésnek mind a mérési munkafolyamata, mind a feldolgozási része erősen műszer-, eszköz- és szoftverigényes. Ami a műszeres infrastruktúrát illeti, ebben az 1980-as évektől kezdődően lényegében áttértünk a hagyományos optikai műszerekről a digitális műszerekre. Ez a változás nemcsak módszertani változást jelentett, hanem igen komoly anyagi terhet is, hiszen a korszerű műszerek drágák, egyediek, hozzáférhetőségük biztosítása a nagylétszámú hallgatóság számára nehezen oldható meg. Miután a beruházásra szolgáló költségvetési keret lényegében megszűnt, csak pályázati forrásokra alapozva sikerült a folyamatos eszköz-megújítást nagy erőfeszítésekkel megoldani. A pályázati lehetőségek rendkívül gyorsan változtak: a 90-es években például volt olyan pályázat, amit kifejezetten főiskolák számára írtak ki; egy időszakban volt a tangazdaságok számára kiírt pályázat; ezek a lehetőségek nem bizonyultak tartósnak. Új lehetőséget jelentett 2006-ban a Közép-dunántúli Régióban meghirdetett Baross Gábor pályázat. Ezt a régiós pályázatot eddig háromszor írták ki s mindhárom alkalommal jelentős összeget sikerült megszerezni műszerparkunk fejlesztésére.

A számítástechnika fejlődése karunk történetében is nyomon követhető. A mechanikus számológépeket – oktatóink innovatív érdeklődése nyomán – elektronikus zsebszámológépek váltották fel a 70-es években. 1981-ben egyetlen darab Videoton VDT 52122 típusú számítógéppel kezdődött a számítástechnika gyakorlati oktatása. 1985-ben öt darab Commodore 64-es számítógépet vásároltunk, majd a következő évtől IBM AT286-os gépekkel indult a tömeges számítógépesedés.



Számítástechnika a '70-es években

2009-ben öt nagyobb és több kisebb laborban valamint a munkaszobákban közel kétszáz számítógép áll a hallgatók és oktatók rendelkezésére. A helyi számítógépes hálózat és az Internet kapcsolat kiépítése 1995-ben kezdődött, jelenleg karunk az akadémiai hálózat fehérvári területi központja. Az információs korszak kezdetétől tudatosan törekszünk a fejlődés követésére, tartalmas és színvonalas portálépítésre, a tananyagok elektronikus közzétételére. Az általános informatikai és a speciális szakmai (mérésfeldolgozó, képkiértékelő, térképező, elemző) szoftverek tekintetében nehéz követni a fejlődést, elsősorban a szoftverek magas beszerzési ára miatt. Az oktatási célú kedvezmények elérését segítik a cégekkel kialakított jó kapcsolatok és együttműködési megállapodások, valamint saját fejlesztések is.

Diákhagyományok

A kar főépületének első emeletén egy „Selmeci utca" névtáblával jelölt vitrinsor található. A karra látogató, az egyetem történetét nem ismerő vendégeinket mindig meglepi a tárolók gazdag tartalma és különös relikviái. Ezek a tárgyak, fényképek, oklevelek az 1972 óta eltelt évek diákéletének tárgyi emlékei. A könyv korábbi fejezeteiből ismerjük, hogy az 1972-es év, a soproni egyetemhez való kapcsolódás éve, egy fontos dátum a kar történetében. Az új környezet mindenféle tekintetben megváltoztatta a kar életét, benne különösen a diákokét. Megismerkedtek egy több évszázados hagyománnyal, amelyet diákok generációi őriztek, alakítottak és adtak át egymásnak. A vitrinsor elején kifüggesztett „Selmeci utca" tábla emlékeztet ennek a hagyománynak az ősforrására, Selmecbányára.

Az évszázados hagyományok egy olyan intézményben alakultak ki, ahova annak idején Európa minden részéből, és különösen a Habsburg-birodalom országaiból érkeztek diákok, akik hozták magukkal a maguk sajátos, nemzetükre is jellemző hagyományait. Ezeknek az ötvözésével kialakult egy olyan, csak a selmeci diákokra jellemző, szervezett szokás-rendszer, amelyet generációk hagyományoztak egymásnak, s amely természetesen ma is él, elsősorban a selmeci utódintézmények diáksága, így a székesfehérvári diákok szeretett Piros Alma Materében is, tréfásan és kicsit ferdítve a latin eredetű kifejezésen.
A hagyománnyal kapcsolatos minden alkalmat, eseményt a hagyományokat vállaló és művelő diákok közül választott Valéta Bizottság szervezi. Az új Valéta Bizottságot és annak vezetőjét a valétaelnököt mindig a negyedik félévben, a valétáló évfolyam szalag- és korsóavató szakestélye előtt választják meg.



„Őrző-védők", mint egy balek-feladat teljesítői

Időrendben az első és az egyik legfelelősségteljesebb feladat a „balekhét" megszervezése. A karon a balekhét azt jelenti, amit más felsőoktatási intézményekben a gólyatábor. Az elsőéves hallgatókat, a jövendő balekokat a Valéta Bizottság és a firmák (a „firma-helyesírás" szerint: Firmák) fogadják a kollégiumban, de a balekhét valójában egy Székesfehérvárhoz közeli „táborban" zajlik. Ezen a héten lehetőség adódik a balekjelöltek számára, hogy megismerkedjenek egymással, a felsőbb éves hallgatókkal, tanárainkkal, és nem utolsósorban a selmeci hagyományokkal. Tartalmas programokkal, szórakoztató rendezvényekkel várják őket, hogy minél jobban összeismerkedhessenek. Már e héten kialakulhatnak az ún. bALEK–Firma kapcsolatok, amelyek gyakran egy életre meghatározzák barátságukat.

A tanévkezdést követően elkezdődik a balek-jelöltek oktatása, bevezetése a diákhagyományokba. Ennek egy új keletű része a „tanszéki hetek". A tanszékek különböző vendéglátó-ipari egységekben alakulnak – és tagjait a Firmaévfolyam alkotja. Ezeken a tanszékeken is – ugyanúgy, mint a szakestélyeken – gyertyavilágítás van, és a firmák a selmeci hagyományokból származó díszes ruházatukat, a valdent viselik. Minden tanszékhez altanszék is tartozik, ahol a kohlenbrennerek (a diák hierarchia második fokát elért hallgatók) vesznek részt. Ezekre a tanszékekre a balekjelölteknek egy úgynevezett balekindexet is kell készíteniük, amit magukkal kell vinniük. Itt tehetnek tanúbizonyságot a balekjelöltek rátermettségükről és a hagyományok ismeretéről. A tanszéki hetek befejező része a balekvizsga, ahol a balekjelöltek számot adnak eddig megszerzett tudásukról. Ennek van egy írásbeli része, ahol a hagyományokkal kapcsolatos kérdéseket kell megválaszolniuk. A vizsga második részében pedig sokféle humoros feladatot kell megoldaniuk.
A balekvizsgán sikeresen átjutott és arra érdemes „pogányokat" a Firmák a hagyományokat követve a balekkeresztelő szakestélyen balekká keresztelik. Itt választania kell a balekjelöltnek a Firmák közül egy keresztapát és egy keresztanyát. Ezen a szakestélyen a lányokat fiúsítják és minden balek a sörkeresztségben egy „tréfás" nevet, vulgót kap. A balekok arcát hagyományosan korommal bekenik és ettől kezdve őket is megilleti a szakestélyen mindenkinek kijáró sör és zsíros kenyér.



Valétálás: búcsú az Alma Matertől

A balekkeresztelő szakestet a karon kialakult szokásoknak megfelelően a Valéta Bizottság szervezésében még további öt követi. A vidám hangulatú, minden évben megrendezet, meghatározott keretek között zajló szakestélyek sorrendben a következők: a hagyományőrző, a farsangoló, a firmaavató, a szalag- és korsóavató valamint a gyűrűavató szakestély.
A hagyományőrzőt decemberben tartják. Ezen a szakestélyen hagyományosan krampampulit készítenek, fő célja a diákhagyományok előtti tisztelgés. A farsangoló szakest a „túlélt" félév után, a balekság aktív részvételével februárban rendezik. A firmaavató szakest a firmává avatandó kohlenbrennerek szervezik, amely az egyik nagyon fontos alkalom a szakestélyek sorában, ahol a felavatott diákok, ettől kezdve firmák lesznek és ezzel a diák-hierarchia legmagasabb fokára lépnek. Ennek a szakestnek mindig a legvidámabb része az avatandók műsora, amiben az addig együtt megélt élményekből táplálkozva sokszor nagyon szellemesen, „kifigurázzák" tanáraikat.

A szakestélyek sorában a legünnepélyesebb és legmeghatóbb a szalag- és korsóavató szakestély. A firmaévfolyam itt avatja fel a valétakorsót, tűzi fel a valétaszalagot, amit a Kartól való búcsúzásig, a valétálásig hord.
A gyűrűavató szakestély zárja a sort, ahol a végzősök új szokásként (2009-ben volt az ötödik) a szakot kifejező arany- vagy ezüst pecsétgyűrűt avatnak. Ez a végzős hallgatók utolsó szakestje diákként.
Különleges alkalom a gyász-szakestély, amely az elhunytra való rövid emlékezés bányászlámpák fényénél, ideillő dalok éneklésével. A résztvevők utoljára isznak az előttük lévő korsóból, amelyet összetörnek és fülét a gyászszalaggal magukkal viszik, amely mindenkor az elhunytra emlékezteti őket.



Valétálás: búcsú a várostól

A valétálás búcsú a főiskolától, a várostól. A tanári kar, a szülők és az alsóbb évfolyamok kíséretében, a bányászlámpákat hordó hallgatók által alkotott szalamandert követve, diák dalokat énekelve vonulnak a piros Alma Mater-től a városházáig. Itt elbúcsúznak a várostól és a diákévektől. A valétálók tiszteletére a város lakói ablakaikban gyertyát gyújtanak, ezzel is kifejezve tiszteletüket. Fehérvári hagyomány, hogy a végzősök a városháza előtt, a polgármesteri búcsúztatót követően, egymás után isznak egy korsóból, amit a végén összetörnek, hogy más már ne ihasson belőle; a korsó darabjait – amelyen nevük szerepel – emlékül hazaviszik. Az ünnepély a valétabállal ér véget, mely a végzős évfolyam utolsó közös összejövetele a záróvizsgák előtt. Itt veszi át tisztségét a következő éves valétaelnök, és a végzősök ekkor veszik le az addig hordott valétaszalagot. Ettől kezdve az új Valéta Bizottság „hivatalosan" is megkezdi működését.

Irodalom

A könyv szöveges részének összeállításánál arra· törekedtünk, hogy csak a rövid lényeget írjuk le és inkább a képek dominálnak, hiszen ez volt a cél. Azoknak, akik mélyebben, részletesebben akarják megismerni a Kar történetét, jelenét számos irodalom áll rendelkezésére. Ezek felsorolása is több oldalt igényelne, ezért csak a nyomtatásban megjelent fontosabb könyvek és cikkek listáját adjuk meg:

Tudományos ülés előadásainak gyűjteménye
10 éves a Földmérési és Földrendezői Főiskolai Kar. Székesfehérvár, 1982.

Mindnyájan voltunk egyszer az Akadémián...
Erdészeti és Faipari Egyetem, Sopron, 1983.

25 éves a Földmérési és Földrendezői Főiskolai Kar
ISBN 963 7180 58 3, Székesfehérvár, 1997.

A GEO 30 éve
ISBN 963 9364 18 5, Székesfehérvár, 2002.

A földméréstől a geoinformatikáig
ISBN 978 693 06 2036 9, Székesfehérvár, 2007.

A Geodézia és Kartográfia szaklap következő számai:

1984/3, 1988/6, 1991/6, 1992/6, 1994/4, 1996/3, 1996/7, 1996/8, 1996/10, 1997/7, 1997/9, 1997/11, 1999/5, 1999/9, 1999/11, 2001/5, 2001/6, 2002/1, 2002/3, 2002/4, 2003/11, 2004/3, 2004/9, 2005/4, 2006/6, 2006/12, 2007/2

Intézményi tájékozatók

2004-től évente jelennek meg könyvként és CD-n a GEO kiadásában.

Képek



A központi „campus" főépülete Sopronban régebben és ma





A hajdani királyi bazilika romjait őrző Romkert



A városháza előtti tér a királyok egykori hatalmi jelvényét ábrázoló Országalmával



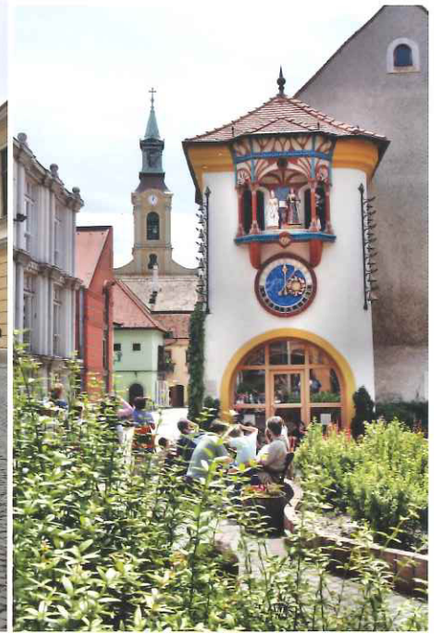
A város egyetlen épen maradt középkori épülete a Szent Anna kápolna



Fehérvár egyik turisztikai nevezetessége a virágóra a naptárral



A piacra járó felsővárosi asszony, Kati néni szobra



Egy helyi órásmester ajándéka a városnak a zenélő óra



Légifelvétel a '70-es évek végéről



Ortofotó 2008-ból



Az udvar a 60-as években



A 80-as évek közepén a főépület egyik lapostetővel fedett szárnyát emeltük meg...



... a 90-es évek elején újabb tetőtér-beépítés következett...



...majd megépítettük az udvar egy része fölött az új szárnyat



A Pirosalma utcai új szárny bokréta-ünnepségén a város polgármestere gratulál a kar vezetőjének



A földügyi és térinformatikai tudásközpont, amely egy újjáépített laktanya-épületben kapott helyet. Az ünnepélyes megnyitón az egyetem rektora államtitkárok kíséretében vágja át a szalagot





Az oktatási épületek bővítését időben megelőzték a kollégiumi férőhelyek növelésére végzett építkezések. A Hosszúsétatéri kollégium alapkőletételére 1986-ban került sor...



...és az elkészült új épület



A karrieriroda az elhelyezkedést segítő tanfolyamokat, szakmai gyakorlatokat szervez a hallgatóknak









A könyvtár sokféle szolgáltatással segíti a hallgatókat és munkatársakat





A Vincze Vilmos terem (I. előadó) a 80-as években és ma





Vizsga előtti hangulat a folyosón















Gyakorlatok, vizsgák: matematikából, geometriából, alappontmeghatározásból



Májusban benépesül a Sukorón épült mérőbázis, ahonnan aznapi feladatukra indulnak a hallgatók



A Sukorót környékező dombokon valódi terepviszonyok között sajátíthatják el a hallgatók az alapvető mérési fogásokat, fejleszthetik képességeiket







A terepgyakorlatra való felkészülést a szorgalmi időszak intézeti gyakorlatai segítik az erre a célra kialakított mérőtermekben



A távmérőműszerek kalibrálására céljából a város határában, a 8-as út mellett kiépített alapvonal



Topográfia kirándulás (tanulmányút) 1975-ben



Topográfia gyakorlat az Iszka-hegyen 2007-ben











„Lépcsős mérés"



Készül a mérési jegyzet

Mérőállomások „bevetésen"









Régi műszerek a Kar 25 éves évfordulóján rendezett kiállításon







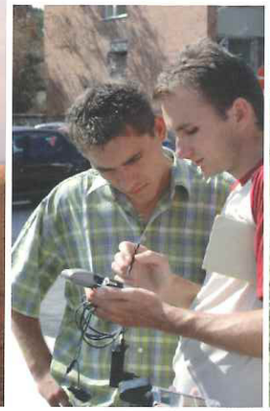
Építési geodézia továbbképzés adatgyűjtés gyakorlatán és záróvizsgáján













Geodéziai GPS, navigációs GPS











(Valós idejű) RTK-GPS mérés és kitűzés közben

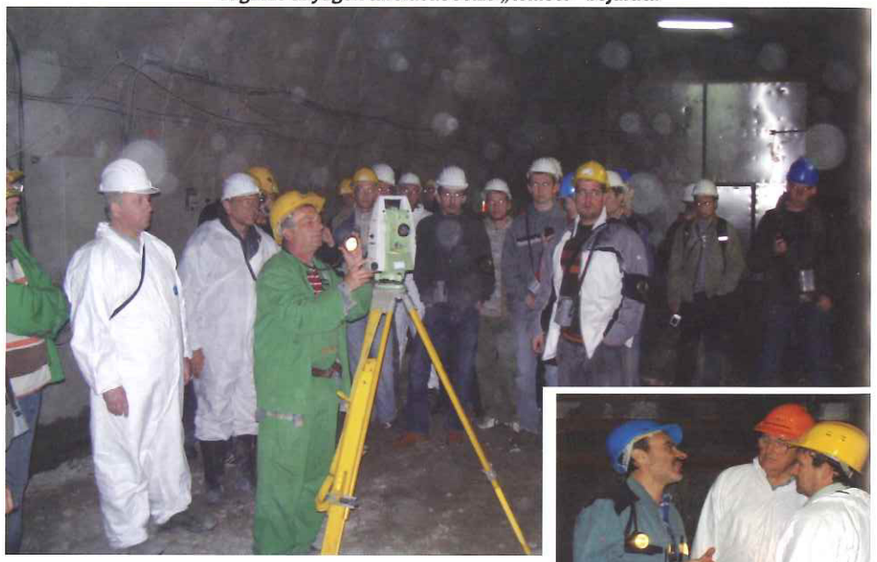


A mérési eredmények feldolgozása a számítógépes laboratóriumokban folyik





A gyakorlati tapasztalatok gyűjtését segítik a tanulmányi kirándulások. A Bátaapátiban épült, a sugárzó anyagok tárolását célzó „temető" bejárata



Földalatti bemutató a vágathajtásokat irányító méréstechnikából



Látogatás az ország utolsó mélyművelésű szénbányájában. Leszállás előtt az aknarakodón az egyik szép diáknótánkat idézzük: „... Imhol a föld alá megyünk, aknán s tárnákon át..."



Szállítószalagon történik a személyszállítás is. Perceken át robogunk egy békés földalatti munkahelyre a „frontra".



Tapasztalatokat szerezni természetközeli környezetben ideálisabbnak tűnik



Egy kis pihenő gyakorlat közben



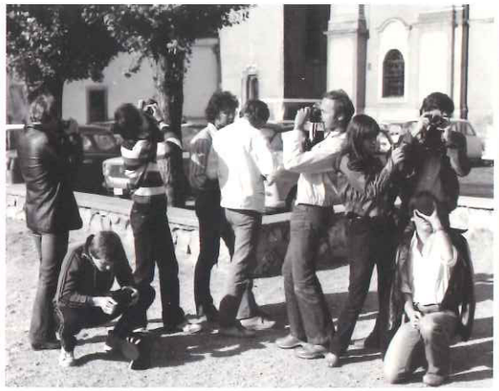
Látogatás a tihanyi tájvédelmi körzetben

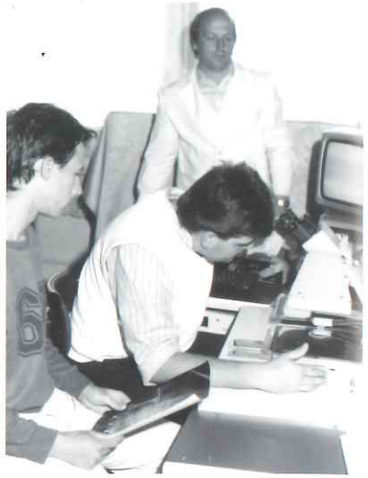


Lovaskocsin a Vértesben

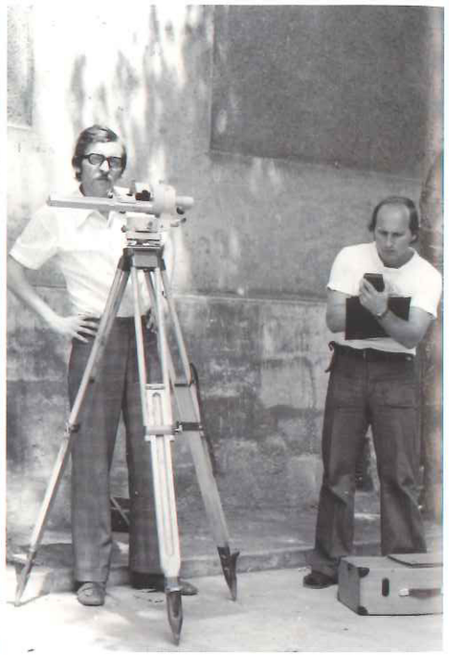
Mérés Stereocord G-2 műszeren

Fényképezési gyakorlat a városban (1978)









Illesztőpontmérés BRT belső bázisú tahiméterrel a 70-es években



Fotogrammetria gyakorlat a Topocart műszeren



Fotogrammetriai mérés az SD 2000 analitikus plotteren



A legújabb műszerek szemléje a „régi" mérőteremben





A Kar életében fontos szerepet játszanak a nemzetközi kapcsolatok. Az Európában működő földmérők több mint száz éve megalapították szövetségüket a FIG-et, amely azóta világszervezetté növekedett. Négyévenként rendezik kongresszusaikat



A „társadalmi" munka mellett, dolgozatokkal is szerepelünk a nagy rendezvényeken



Szakmai fórum a GEO illetve az FVM tanácstermében.





A GEO standja az egyik EDUCATIO kiállításon



A VENUS nevű EU-projektben internetes kapcsolattal élő eszmecsere alakult ki Európa több egyetemével



Az ezredforduló óta számos sikeres földügyi, földhasználati, birtokrendezési fórumnak adtunk otthont



Vendégek a Gyulafehérvári Egyetemről



Az MTA Geodéziai Tudományos Bizottságának ülése a „régi" tanácsteremben



A birtokrendezési stratégia vitája



Több alkalommal szerveztünk sikeres nyári egyetemet Fehérváron és Sopronban







Tehetséges diákjaink a részükre alapított tudományos diákköri mozgalom rendezvényein a házi és országos TDK konferenciákon számolnak be eredményeikről



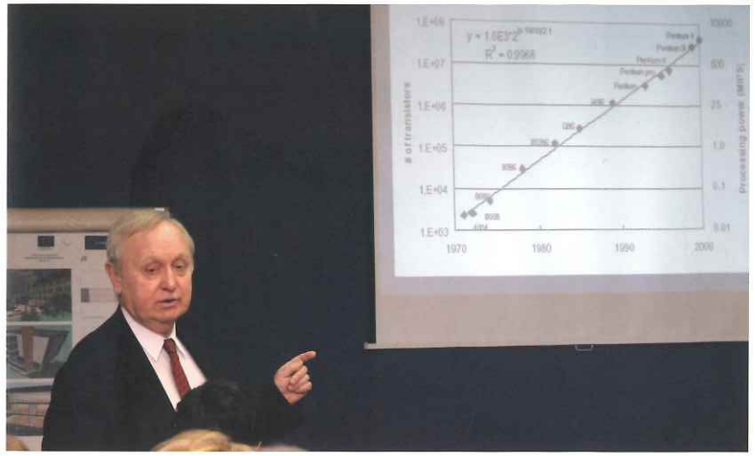




Teadélutánok szakmai kérdésekről









Karunk ad otthont a földmérési szakközépiskolák Országos Szakmai Tanulmányi Versenyének valamint a Mikovinyi Sámuel térinformatikai emlékversenynek







1997 óta minden év márciusában megrendezzük a GIS Open konferenciát, amely a szakma rangos rendezvényévé vált. A háromnapos programban előadás, tapasztalatcsere, műszerbemutató és újabban szakest is szerepel.



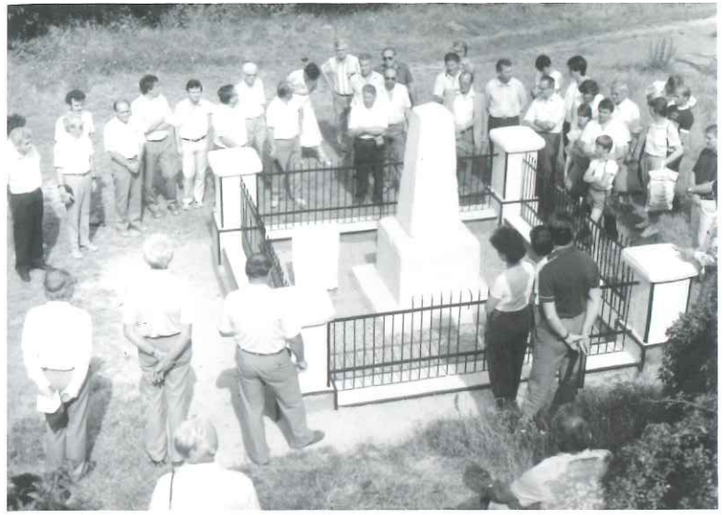




Műszerkiállítás megnyitója



Egy kis lazítás a GIS Open konferencián





A magyar földmérők saját szakmai szervezete az MFTTT, amely a FIG-nek újra tagja ötven éve. A Kar gyakran szervez közös rendezvényeket a társasággal. A fekete-fehér kép a szakmai egyesület 1988-as fehérvári vándorgyűlése során a nadapi szintezési főalappont emléktáblájának avatásán készült.



Szabatos szintezés a nadapi magassági alappont körül, amely Magyarország magassági alapponthálózatainak kiinduló pontja.



Tanévnyitók, tanévzárók a Vörösmarty Színházban és a Polgármesteri Hivatalban









„Hallgatóvá fogadom"



Záróvizsga bizottságok









Ingatlannyilvántartási szervezők















Nőnapi ünnepség a „hős korszakban"



Mikulás est



Egy könyvkiállítás megnyitója és március 15-i ünnepség 1980-ban





Az új épületszárny átadási ünnepségén 2007-ben



Pedagógusnapi emlékképek





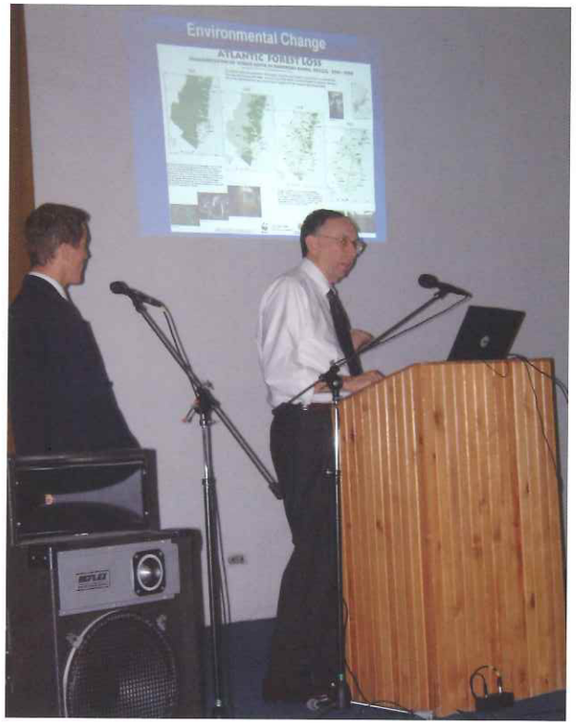








Dr. Jack Dengermondot az ESRI alapító elnökét Székesfehérváron tiszteletbeli (Dr. Hc.) doktorrá fogadja egyetemünk rektora, aki ezt követően székfoglaló előadást tart a Technika Házában

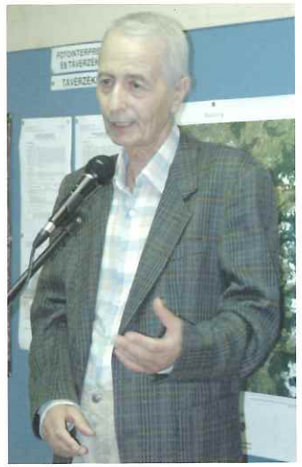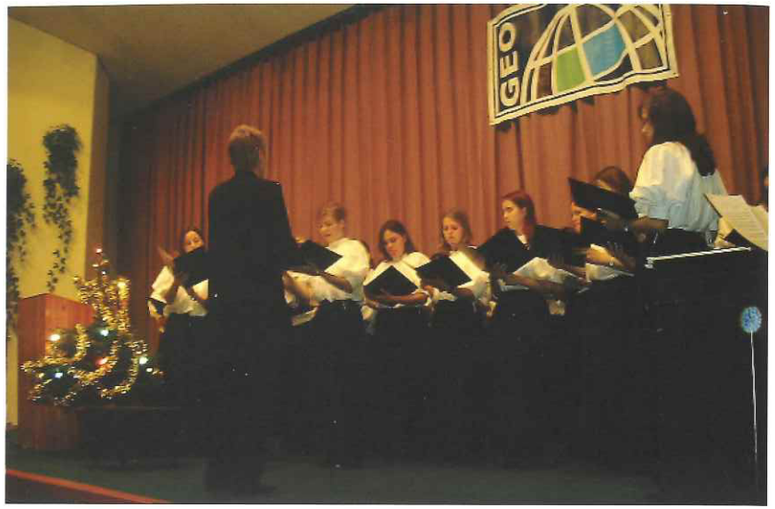




Az előadótermek új elnevezése: Dr. Vincze Vilmos terem, Dr. Joó István terem...









Adventi hangverseny



A Térinformatika Tanszék alapításának 10 éves évfordulóján



Kollégák köszöntése



















Állásbörze









Szerződéses munkáink alapján hallgatóink szakdolgozati feladatokat oldhatnak meg.

Szintezés a Sió duzzasztóműnél





Szőlőkataszter (VINGIS) ellenőrzés





A soproni Lővérekben egy téli GPS-mérés után



A francia Riviérán és az Arab Emirátusokban, a sivatagban



A FIG müncheni kongresszusán, a volt bajor királyi rezidencián tartott fogadáson



Egy volt kollégánk Ruandában, nagyfeszültségű távvezetékek tervezésének geodéziai munkáiban



Kambodzsában kíváncsi gyerekek között



Salzburgban



Székelyföldön, az Erdélyi Magyar Műszaki Társaság rendezvényén



A Fuzhou Általános Egyetemen



A hagyományok ősi forrása Selmec. A Selmecbányán (szlovák neve Banska Stiavnica) épült akadémia épülete anno és ma





A diákélet emlékei a „Selmeci utcában", a főépület folyosóján



Több évfolyam a saját szerkesztésű daloskönyvvel „állít emléket" magának



A dalokat a nótabírók azaz a „cantus praesesek" intonálják. A képen látható nótabírók énekelték fel a 25 éves évfordulóra készített CD dalait.



Balektúra, balekoktatás



Az új hallgatók első nehéz próbatétele a balekoktatás utáni balekvizsga





Szerenád a kedvesnek, mint balekfeladat









Munkában a „ keresztszülők " a sikeres balekvizsgát követő balekkeresztelő szakestélyen



„ ...Ő immár nem pogány..." A megkeresztelt balekok már a diákközösség tagjaiként vesznek részt a balekkeresztelő szakestélyen



A firmaavató szakestélyen egy új firma kapaszkodik a diákhierarchia legmagasabb fokára



Hagyományaink legszebb szakestélye a szalag- és korsóavató szakestély. Ezen a szakestélyen a mindenkori valétaelnök az évfolyam köszönetét kifejezve emlékkorsót adományoz az évfolyam által kiválasztott tanároknak.



A „vetaranisszimuszok" (az idős firmák) jókedvvel hallgatják a diákok élcelődéseit



Kontrák



Az oktatók alkalmi dalárdája egy GIS Open szakestélyen

Eltávozott firmáinktól a gyász-szakestélyen búcsúzunk. A klopacska fájdalmas hangjára indulnak a résztvevők, akik a szakest végén összetörik korsóikat ...





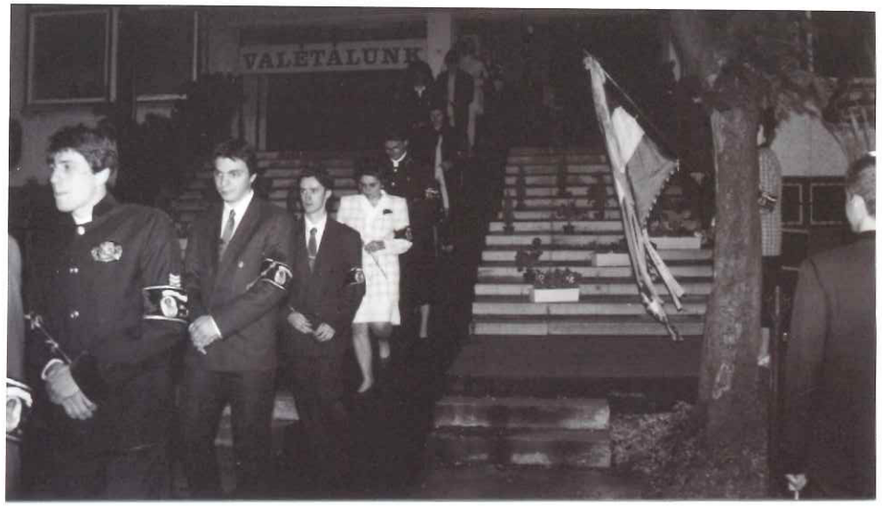








A diákéveket lezáró ünnepség hagyományosan a valétálás



A valéta ünnepség a valétánsok kivonulásával kezdődik



A végzősök nevében a valétaelnökök búcsúznak tanáraiktól és évfolyamtársaiktól





A búcsúzó valétálók a májusfával régen ... és ma





A diáktársak fáklyás menettel, diáknótákat énekelve kísérik el a valétálókat a városon át



A polgármesteri hivatal előtt a hallgatók elbúcsúznak a várostól



Régi selmeci diák szokás szerint felsorakoznak egy városkapu előtt a fáklyások...



... és a fáklyások sorfala között elhaladva a valétálókat fenéken billentve kirúgják a városból.



Egy esküvő képei.

A hagyományőrzők sorfalat álltak társuk esküvőjén.







2006-ban fényes diákünnep helyszíne volt Selmecbánya, amikor egy csille és egy faragott farönk elhelyezésére került sor az Akadémia épületeiben.



A Magyarországra száműzött karok ajándékot hoztak a selmeci Alma Mater ősi székhelyére, kifejezve a változatlan szellemi összetartozást. Egy fából faragott oszlop érkezett Sopronból, rajta a karok jelvényével.

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezető 3
ALBA REGIA – Székesfehérvár, a befogadó város 5
A kezdetektől az ezredfordulóig 7
Az ezredforduló eseményei a GEO-ban 10
Kutatás, kapcsolatok 16
A GEO szervezeti felépítése és annak változása 19
Az infrastruktúra fejlesztése 22
Diákhagyományok 25
Irodalom 28
Képek 29

Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kar
Lsz: 28641
Székesfehérvár-Könyvtár

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Nemzeti Kulturális Alap támogatásával készült kiadvány

Kiadó: Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kar, Székesfehérvár
Felelős kiadó: Dr. Mélykúti Gábor dékán
Felelős szerkesztő: Dr. Engler Péter dékánhelyettes
Készült: Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kar, Székesfehérvár, 2009.
Nyomdai munkálatok: ALTO Nyomda, Székesfehérvár, Felelős vezető: Vass Tibor
B/5 méretben, 100 példány
ISBN 978-963-9883-34-5